

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Ενενήντα Τέσσερα

Αποκαλύπτοντας το Προφητικό Πλαίσιο: Κατανοώντας τις Τριπλές Δυνάμεις που Οδηγούν στον Αρμαγεδδώνα

Jeff Pippenger
2024-02-27

Το προφητικό πλαίσιο που εφάρμοσε ο William Miller ήταν η διάρθρωση των δύο ερημωτικών δυνάμεων της ειδωλολατρικής Ρώμης, ακολουθούμενης από την παπική Ρώμη. Το προφητικό πλαίσιο που εφαρμόζει η Future for America είναι η διάρθρωση των τριών ερημωτικών δυνάμεων της ειδωλολατρικής Ρώμης, ακολουθούμενης από την παπική Ρώμη και έπειτα από τον αποστατημένο Προτεσταντισμό. Οι τρεις εκδηλώσεις της Ρώμης είναι εκείνες οι τρεις ερημωτικές δυνάμεις: ο δράκων, το θηρίο και ο ψευδοπροφήτης. Το πλαίσιο αυτό αναγνωρίστηκε σε μεγάλο βαθμό μέσω της αντίστασης που προβλήθηκε εναντίον του φωτός των τελευταίων έξι εδαφίων του ενδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ, το οποίο αποσφραγίστηκε κατά τον καιρό του τέλους, το 1989.

Οι δύο πρώτες εκδηλώσεις της Ρώμης προσδιορίζουν την προφητική σύσταση της σύγχρονης Ρώμης, της τρίτης και τελευταίας εκδήλωσης της Ρώμης. Η σύγχρονη Ρώμη προσδιορίζει τη δομή της τελικής τριπλής διωκτικής εξουσίας των εσχάτων ημερών. Στενά συναφείς, αλλά σαφώς διαφορετικές, είναι οι τρεις εκδηλώσεις της Βαβυλώνας. Η πρώτη ήταν η Βαβέλ του Νεβρώδ. Η δεύτερη ήταν η Βαβυλώνα του Ναβουχοδονόσορα και του Βαλτάσαρ. Μαζί, αυτοί οι δύο προφητικοί μάρτυρες προσδιορίζουν τα προφητικά χαρακτηριστικά της σύγχρονης Βαβυλώνας. Αν και σε ένα επίπεδο η σύγχρονη Ρώμη και η σύγχρονη Βαβυλώνα είναι η ίδια οντότητα, οι τρεις εκδηλώσεις της Βαβυλώνας προσδιορίζουν την τελική πτώση της Βαβυλώνας και την αλαζονεία του ανθρώπου της αμαρτίας.

Η πτώση της Βαβυλώνας είναι ένα ευρύ και συγκεκριμένο θέμα στη βιβλική προφητεία, όπως και η αλαζονεία του πάπα της Ρώμης. Στο δέκατο έβδομο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, ένας από τους αγγέλους που εκχέουν τις επτά έσχατες πληγές έρχεται να προσδιορίσει συγκεκριμένα την κρίση της Βαβυλώνας, η οποία αποτελεί μια άλλη έκφραση της πτώσεώς της.

Και ήλθε ένας εκ των επτά αγγέλων, οι οποίοι είχαν τις επτά φιάλες, και ελάλησε μετ' εμού, λέγων προς εμέ· Έλα εδώ· θέλω σοι δείξει την κρίση της μεγάλης πόρνης, της καθημένης επί πολλών υδάτων· με την οποίαν επόρνευσαν οι βασιλείς της γης, και οι κάτοικοι της γης μεθύσθησαν εκ του οίνου της πορνείας αυτής. Και με έφερε εν πνεύματι εις την έρημον· και είδον γυναίκα καθημένην επί θηρίου κόκκινου, γέμοντος ονόματα βλασφημίας, έχοντος επτά κεφαλάς και δέκα κέρατα. Αποκάλυψις 17:1-3.

Το έργο του αγγέλου είναι να δείξει στον Ιωάννη την κρίση της γυναίκας, η οποία έχει γραμμένο επάνω στο μέτωπό της το «ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ, ΒΑΒΥΛΩΝ».

Και ή γυνή ήτο περιβεβλημένη πορφύραν και κόκκινον, και κεκοσμημένη με χρυσίον και λίθους πολυτίμους και μαργαρίτας, έχουσα εν τῇ χειρὶ αὐτῆς ποτήριον χρυσοῦν, γέμον βδελυγμάτων και τῆς ἀκαθαρσίας τῆς πορνείας αὐτῆς· και ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτῆς ἦτο ὄνομα

γεγραμμένον, ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ, ΒΑΒΥΛΩΝ Ἡ ΜΕΓΑΛΗ, Ἡ ΜΗΤΗΡ ΤΩΝ ΠΟΡΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΒΔΕΛΥΓΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΓΗΣ. Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων, καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἰδὼν αὐτήν, ἐθαύμασα θαῦμα μέγα. Ἀποκάλυψις 17:4–6.

Ο γεωπολιτικός μηχανισμός τον οποίον χρησιμοποιεί ο παπισμός κατά τις ἐσχάτες ἡμέρες για να διώξει εκείνους τους οποίους θεωρεῖ αιρετικούς παριστάνεται ἀπὸ «θηρίον κόκκινον, γέμον ονομάτων βλασφημίας, ἔχον ἐπτά κεφαλὰς καὶ δέκα κέρατα». Το γεγονός ὅτι κάθεται ἐπάνω στο θηρίο δείχνει ὅτι αὐτὴ ἀσκεῖ ἔλεγχο ἐπὶ τοῦ θηρίου, ὅπως ο ἰπέας ἐπὶ τοῦ ἵππου.

Καὶ ἡ γυνὴ τὴν ὁποίαν εἶδες εἶναι ἡ μεγάλη πόλις, ἣτις βασιλεύει ἐπὶ τῶν βασιλείων τῆς γῆς. Ἀποκάλυψις 17:8.

Το «θηρίον κόκκινον, γέμον ονομάτων βλασφημίας, ἔχον κεφαλὰς ἐπτά καὶ κέρατα δέκα» εἶναι ἡ σύγχρονη Ρώμη καὶ ἀντιπροσωπεύει τὴ γεωπολιτικὴ δομὴ τὴν ὁποία χρησιμοποιεῖ ἡ γυναῖκα καθὼς διώκει τοὺς πιστοὺς τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴς ἐσχάτες ἡμέρες. Ἡ γυναῖκα εἶναι ἡ σύγχρονη Βαβυλώνα, ἡ μεγάλη πόλις πορνεύει καὶ βασιλεύει ἐπὶ τῶν βασιλείων τῆς γῆς. Οἱ δύο πρώτες ἐκδηλώσεις τῆς Βαβυλώνας, οἱ ὁποῖες ἐκπροσωποῦνται ἀπὸ τὴ Βαβέλ στο ἐνδέκατο κεφάλαιο τῆς Γενέσεως καὶ ἀπὸ τὴ Βαβυλώνα στα κεφάλαια τέσσερα καὶ πέντε τοῦ Δανιήλ, περιγράφουν τὴν ἀλαζονεῖα καὶ τὴν πτώση τῆς σύγχρονης Βαβυλώνας κατὰ τὴς ἐσχάτες ἡμέρες. Ἡ γυναῖκα ποὺ κρίνεται στο δέκατο ἑβδόμο κεφάλαιο τῆς Ἀποκαλύψεως εἶναι ἡ σύγχρονη Βαβυλώνα, καὶ τὸ θηρίο ἐπὶ τοῦ ὁποίου βασιλεύει εἶναι ἡ σύγχρονη Ρώμη. Ἐχει πορνεύσει με τοὺς βασιλεῖς, καὶ μαζί εἶναι μία σάρκα.

Διὰ τοῦτο θέλει ἀφήσει ὁ ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ θέλει προσκολληθῆ εἰς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ θέλουσιν εἶσθαι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Γένεσις 2:24.

Ἀν καὶ εἶναι ἓνα, ὀρισμένα προφητικὰ στοιχεῖα τῆς σύγχρονης Ρώμης καὶ τῆς σύγχρονης Βαβυλώνας διακρίνονται ξεχωριστὰ στον Λόγο τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἱστορία τῆς σύγχρονης Βαβυλώνας, ὅπως θεμελιώνεται ἀπὸ τοὺς δύο μάρτυρες, τὴ Βαβέλ καὶ τὴ Βαβυλώνα, ἀφορᾷ τὴν ἀλαζονεῖα τῆς καὶ τὴν τελικὴ τῆς πτώση. Στους τελευταίους ἑξὶ στίχους τοῦ ἐνδέκατου κεφαλαίου τοῦ Δανιήλ, ὁ βασιλιάς τοῦ βορρᾶ χρησιμοποιεῖται για να ἀντιπροσωπεύσει τὸ παπικὸ σύστημα. Ὁ πάπας τῆς Ρώμης εἶναι ὁ ἐπίγειος ἀντιπρόσωπος τοῦ Σατανᾶ.

«Για να εξασφαλίσει κοσμικὰ κέρδη καὶ τιμές, ἡ ἐκκλησία ὠδηγήθηκε να ἐπιζητήσει τὴν εὐνοια καὶ τὴν υποστήριξη τῶν μεγάλων τῆς γῆς· καὶ, ἔχοντας ἔτσι ἀπορρίψει τὸν Χριστό, παρακινήθηκε να ἀποδώσει ὑποταγὴ στον ἐκπρόσωπο τοῦ Σατανᾶ — τὸν ἐπίσκοπο τῆς Ρώμης.» Ἡ Μεγάλῃ Διαμάχη, 50.

Ὁ Σατανᾶς ἐπιθυμοῦσε να εἶναι Θεός, καὶ ὁ πόθος τοῦ ἦταν να καταλάβει τοὺς πολιτικούς καὶ θρησκευτικούς θρόνους τοῦ Θεοῦ.

Πῶς ἐξέπεσες ἀπὸ τὸν οὐρανό, εὐσφόρε, υἱὲ τῆς αὐγῆς! πῶς κατεβλήθης εἰς τὴν γῆν, συ ὁ καταβάλλων τὰ ἔθνη! Διότι εἶπες ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Θέλω ἀναβῆ εἰς τὸν οὐρανόν, θέλω ὑψῶσαι τὸν θρόνον μου ὑπεράνω τῶν ἀστέρων τοῦ Θεοῦ· θέλω καθίσει καὶ ἐπὶ τὸ ὄρος τῆς συνάξεως, εἰς τὰ μέρη τοῦ βορρᾶ· θέλω ἀναβῆ ὑπεράνω τῶν υψῶν τῶν νεφελῶν· θέλω εἶσθαι

όμοιος με τον Ύψιστον. Ησαΐας 14:12–14.

Ο Σατανάς επιθύμησε να υψώσει τον θρόνο του (ο οποίος είναι σύμβολο βασιλικής εξουσίας) «υπεράνω των αστέρων του Θεού». Τα άστρα του Θεού είναι οι άγγελοι και αντιπροσωπεύουν τον μηχανισμό της διακυβέρνησης του Θεού. Ο Σατανάς επιθύμησε «επίσης» να καθίσει «επί του όρους της συνάξεως, εις τα μέρη του βορρά». Η σύναξη είναι η Εκκλησία, και βρίσκεται στην Ιερουσαλήμ, η οποία είναι εις τα μέρη του βορρά. Το να κάθεται κανείς επί θρόνου στα «μέρη του βορρά» σημαίνει να είναι βασιλεύς του βορρά. Ο Χριστός είναι ο αληθινός Βασιλεύς του Βορρά, ο οποίος είναι επίσης Βασιλεύς επί της διακυβέρνησης του Θεού. Ο Σατανάς επιθύμησε να «γίνει όμοιος με τον Ύψιστο».

Ωδή και Ψαλμός διά τους υιούς Κορέ. Μέγας είναι ο Κύριος και άξιος μεγάλης αινέσεως εν τη πόλει του Θεού ημών, εν τω όρει της αγιωσύνης αυτού. Ωραϊόν ως προς την θέσιν, χαρά πάσης της γης, είναι το όρος Σιών, εις τα μέρη του βορρά, η πόλις του μεγάλου Βασιλέως. Ο Θεός είναι γνωστός εν τοις παλατίοις αυτής ως καταφύγιον. Ψαλμός 48:1–3.

Ο επίγειος αντιπρόσωπος του Σατανά είναι ο επίσκοπος της Ρώμης (ο πάπας). Στους τελευταίους έξι στίχους του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ απεικονίζεται η τελική άνοδος και πτώση του πάπα της Ρώμης, και εκεί ο πάπας παρουσιάζεται ως ο βασιλιάς του βορρά. Είναι η κεφαλή της Καθολικής Εκκλησίας, και η λέξη «καθολική» σημαίνει οικουμενική. Προκειμένου ο Σατανάς να παραποιήσει τους δύο θρόνους του Χριστού (τον πολιτικό και τον θρησκευτικό), δημιούργησε την Καθολική Εκκλησία με σκοπό να έχει ένα παγκόσμιο θρησκευτικό σύστημα, όταν αρχίσει την προσωποποίηση του Χριστού κατά τις έσχατες ημέρες.

«Αυτός ο συμβιβασμός μεταξύ παγανισμού και χριστιανισμού είχε ως αποτέλεσμα την ανάπτυξη του “ανθρώπου της αμαρτίας”, ο οποίος είχε προειπωθεί στην προφητεία ως εκείνος που αντιτίθεται και υψώνει τον εαυτό του υπεράνω του Θεού. Εκείνο το γιγάντιο σύστημα ψευδούς θρησκείας είναι αριστούργημα της δύναμης του Σατανά—μνημείο των προσπαθειών του να καθίσει ο ίδιος επάνω στον θρόνο, για να κυβερνήσει τη γη σύμφωνα με το θέλημά του.» Η Μεγάλη Διαμάχη, 50.

Ο Σατανάς κατασκεύασε ένα παγκόσμιο θρησκευτικό σύστημα και επίσης μια παγκόσμια πολιτική δομή, με σκοπό να παραποιήσει τους δύο θρόνους εξουσίας επί των οποίων κάθεται ο αληθινός Βασιλεύς του Βορρά. Οι δέκα βασιλείς της Αποκαλύψεως δεκαεπτά, με τους οποίους η πόρνη πορνεύει και επί των οποίων βασιλεύει στις έσχατες ημέρες, αντιπροσωπεύουν το θηρίο με τις επτά κεφαλές και τα δέκα κέρατα, επί του οποίου βασιλεύει η γυναίκα που έχει γραμμένο στο μέτωπό της το ΒΑΒΥΛΩΝ. Στο κεφάλαιο δεκαεπτά οι δέκα βασιλείς «θέλουσι μισήσει την πόρνην, και θέλουσι κάμει αυτήν ηρημωμένην και γυμνήν, και θέλουσι φάγει τας σάρκας αυτής, και κατακαύσει αυτήν εν πυρί». Ούτως, η κρίση της παρουσιάζεται. Οι τρεις εκδηλώσεις της Βαβυλώνας προσδιορίζουν την τελική πτώση της Βαβυλώνας. Οι τρεις εκδηλώσεις της Ρώμης προσδιορίζουν την πολιτική δομή επί της οποίας αυτή βασιλεύει.

Τα αγγέλματα των τριών αγγέλων του δέκατου τετάρτου κεφαλαίου της Αποκάλυψης πραγματεύονται την τελική πτώση της σύγχρονης Βαβυλώνας, όπως και το ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, εδάφια σαράντα τέσσερα και σαράντα πέντε. Η τελική της πτώση μνημονεύεται στο

δέκατο έβδομο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, αλλά περιγράφεται ακόμη ειδικότερα στο δέκατο όγδοο κεφάλαιο. Η απεικόνιση της τελικής πτώσεως της σύγχρονης Βαβυλώνας στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, συνοδευόμενη από την παράσταση των τριών αγγέλων του δέκατου τετάρτου κεφαλαίου, και από την περιγραφή της τελικής πτώσεως στα δέκατο έβδομο και δέκατο όγδοο κεφάλαια, πρέπει να συναρθρωθούν, γραμμή επί γραμμή. Στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, η τελική πτώση της σύγχρονης Βαβυλώνας προσδιορίζεται ότι λαμβάνει χώρα όταν δεν λαμβάνει καμία βοήθεια.

Και θέλει φυτεύσει τὰς σκηνὰς τοῦ παλατιοῦ αὐτοῦ ἀνὰ μέσον τῶν θαλασσῶν ἐν τῷ ἐνδόξῳ ἁγίῳ ὄρει· πλὴν θέλει ἔλθει εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς θέλει βοηθήσει αὐτόν. Δανιήλ 11:45.

Στον επόμενο στίχο ο Μιχαήλ εγείρεται και η περίοδος της δοκιμασίας του ανθρώπου λήγει. Ο στίχος αρχίζει δηλώνοντας: «Και κατά τον καιρόν εκείνον». Όταν η σύγχρονη Βαβυλώνα πέφτει, η περίοδος της δοκιμασίας του ανθρώπου λήγει, και αυτή πεθαίνει μόνη. Ο τρίτος άγγελος προσδιορίζει τη λήξη της δοκιμασίας, διότι προσδιορίζει ότι ο κόσμος έχει διαιρεθεί σε δύο τάξεις ανθρώπων, εκείνους που έχουν το χάραγμα του θηρίου και εκείνους που έχουν τη σφραγίδα του Θεού. Κατά τον καιρόν εκείνον, η οργή του Θεού εκχέεται επί τη σύγχρονη Βαβυλώνα και επί εκείνους που έχουν αποδεχθεί το χάραγμα της εξουσίας της.

Και ο τρίτος άγγελος ηκολούθησεν αυτούς, λέγων μετά φωνής μεγάλης· Εάν τις προσκυνή το θηρίον και την εικόνα αυτού, και λαμβάνη το χάραγμα επί του μετώπου αυτού ή επί της χειρός αυτού, και αυτός θέλει πίνει εκ του οίνου του θυμού του Θεού, του κεκερασμένου ακράτου εν τω ποτηρίῳ της οργής αυτού· και θέλει βασανισθή εν πυρί και θείῳ ενώπιον των αγίων αγγέλων και ενώπιον του Αρνίου. Και ο καπνός του βασανισμού αυτών αναβαίνει εις τους αιώνας των αιώνων· και δεν έχουσιν ανάπαυσιν ἡμέραν και νύκτα οι προσκυνούντες το θηρίον και την εικόνα αυτού, και ὅστις λαμβάνει το χάραγμα του ονόματος αυτού. Εδώ είναι η υπομονή των αγίων· εδώ είναι οι τηρούντες τας εντολάς του Θεού και την πίστιν του Ιησού. Αποκάλυψις 14:9–12.

Στο δέκατο όγδοο κεφάλαιο της Αποκαλύψεως, η κρίση της μεγάλης πόρνης παριστάνεται ως προοδευτική κρίση, η οποία αρχίζει με τον επικείμενο νόμο της Κυριακής, όταν η δεύτερη φωνή καλεί το άλλο ποιμνιο του Θεού να εξέλθει από τη Βαβυλώνα. Μέχρι το εδάφιο είκοσι ένα, σηματοδοτείται το κλείσιμο της δοκιμασίας· έτσι προσδιορίζεται ότι η περίοδος από τον επικείμενο νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες μέχρις ότου εγερθεί ο Μιχαήλ είναι το χρονικό διάστημα κατά το οποίο επιφέρεται η κρίση της σύγχρονης Βαβυλώνας, εν μέσω μεγάλης διώξεως.

Και ένας ισχυρός άγγελος σήκωσε μία πέτρα σαν μεγάλη μυλόπετρα και την έριξε στη θάλασσα, λέγοντας: Έτσι με ορμή θα καταρριφθεί η μεγάλη πόλη Βαβυλώνα και δεν θα βρεθεί πλέον καθόλου. Και η φωνή κιθαρωδών και μουσικών και αυλητών και σαλπιγκτών δεν θα ακουστεί πλέον καθόλου μέσα σου· και κανένας τεχνίτης, οποιασδήποτε τέχνης κι αν είναι, δεν θα βρεθεί πλέον μέσα σου· και ο ήχος μυλόπετρας δεν θα ακουστεί πλέον καθόλου μέσα σου· και το φως λυχνίας δεν θα φανεί πλέον καθόλου μέσα σου· και η φωνή του νυμφίου και της νύμφης δεν θα ακουστεί πλέον καθόλου μέσα σου· επειδή οι έμποροί σου ήταν οι

μεγιστάνες της γης· επειδή με τις φαρμακείες σου πλανήθηκαν όλα τα έθνη. Και μέσα σ' αυτήν βρέθηκε το αίμα προφητών και αγίων και όλων όσοι σφάχτηκαν επάνω στη γη.
Αποκάλυψη 18:21–24.

Η καταρρίψις του λίθου, η σίγησις των μουσικών και των εργατών, η απόσβεσις του λυχναρίου, η σίγησις των φωνών της νύμφης και του νυμφίου, είναι όλες εκφράσεις ληφθείσες από την Παλαιά Διαθήκη, οι οποίες συμβολίζουν τη λήξη της δοκιμασίας.

Όταν το ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ τοποθετείται προφητικώς επάνω στα κεφάλαια δεκατρία και δεκατέσσερα της Αποκαλύψεως, και κατόπιν τα δύο αυτά χωρία τοποθετούνται επάνω στα κεφάλαια δεκαεπτά και δεκαοκτώ της Αποκαλύψεως, διαπιστώνουμε τρεις γραμμές προφητείας οι οποίες, μεταξύ άλλων αληθειών, αναπαριστούν την τελική πτώση της σύγχρονης Βαβυλώνας. Καθεμία από τις τρεις αυτές γραμμές αντιπροσωπεύει μία από τις τριπλές δυνάμεις που οδηγούν τον κόσμο στον Αρμαγεδδώνα. Το ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ ταυτοποιεί το θηρίο (τον παπισμό). Τα κεφάλαια δεκατρία και δεκατέσσερα της Αποκαλύψεως παρουσιάζουν την ίδια ιστορία, αλλά από την οπτική του ψευδοπροφήτη (των Ηνωμένων Πολιτειών). Τα κεφάλαια δεκαεπτά και δεκαοκτώ της Αποκαλύψεως ταυτοποιούν την ίδια προφητική γραμμή, αλλά η ιστορία που εκεί αναπαρίσταται επικεντρώνεται στον δράκοντα (τα Ηνωμένα Έθνη).

Καθεμία από τις τρεις γραμμές αρχίζει κατά τον καιρό του τέλους, το 1798. Το εδάφιο σαράντα του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ αρχίζει με τα λόγια: «Και κατά τον καιρό του τέλους». Ο «καιρός του τέλους» στην αρχή του εδαφίου είναι το 1798, και όταν το εδάφιο εκπληρώθηκε το 1989, ήταν επίσης ο «καιρός του τέλους», διότι ο Ιησούς εικονογραφεί το τέλος με την αρχή όταν επιθυμεί να θέσει την υπογραφή Του επάνω σε ένα σπουδαίο γεγονός. Η Αδελφή Γουάιτ μάς πληροφορεί ότι και το δέκατο τρίτο κεφάλαιο της Αποκαλύψεως αρχίζει επίσης το 1798.

«Και όταν ο Παπισμός, απογυμνωμένος από τη δύναμή του, εξαναγκάσθηκε να παύσει από τον διωγμό, ο Ιωάννης είδε μια νέα εξουσία να ανέρχεται, ώστε να ηχήσει ως αντίλαλος της φωνής του δράκοντος και να συνεχίσει το ίδιο σκληρό και βλάσφημο έργο. Αυτή η εξουσία, η τελευταία που πρόκειται να πολεμήσει εναντίον της εκκλησίας και του νόμου του Θεού, συμβολιζόταν από ένα θηρίο με αρνόμορφα κέρατα.» Signs of the Times, November 1, 1899.

Η γραμμή της προφητείας που αρχίζει στο εδάφιο σαράντα του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ το 1798 συνεχίζεται έως ότου κλείσει η ανθρώπινη δοκιμασία, όταν ο Μιχαήλ εγερθεί. Η γραμμή της προφητείας που αρχίζει το 1798, «όταν ο Παπισμός, απογυμνωμένος από τη δύναμή του, αναγκάσθηκε να παύσει τον διωγμό», καταλήγει με την έκχυση της οργής του Θεού επάνω σε εκείνους που έχουν αποδεχθεί το «χάραγμα» της παπικής εξουσίας. Στο δέκατο έβδομο κεφάλαιο της Αποκαλύψεως, όταν ο άγγελος έρχεται στον Ιωάννη για να του δείξει την κρίση της παπικής πόρνης, ο Ιωάννης μεταφέρεται στο ίδιο το τέλος της «ερήμου», η οποία αντιπροσωπεύει την ιστορία από το έτος 538 έως το 1798. Τοποθετημένος πνευματικώς στο 1798, ο Ιωάννης καταγράφει την κρίση της σύγχρονης Βαβυλώνας, η οποία αρχίζει με τη δεύτερη φωνή της Αποκαλύψεως δεκαοκτώ, που αναγγέλλει ότι ο παπισμός έχει γεμίσει το ποτήριο του χρόνου της δοκιμασίας του, και κατόπιν η κρίση του συνεχίζεται έως ότου κλείσει η δοκιμασία, καθώς η μυλόπετρα ρίπτεται στη θάλασσα.

Γραμμή επί γραμμής, αυτές οι τρεις γραμμές ταυτοποιούν την τελική πτώση της σύγχρονης Βαβυλώνας, η οποία έχει πορνεύσει με τους βασιλείς της σύγχρονης Ρώμης. Το ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ είναι μάρτυρας του παπισμού, ο οποίος παριστάνεται ως ο βασιλεύς του βορρά. Τα δέκατο τρίτο και δέκατο τέταρτο κεφάλαια της Αποκάλυψης είναι μάρτυρες του ψευδοπροφήτη, και τα δέκατο έβδομο και δέκατο όγδοο κεφάλαια μαρτυρούν τον ρόλο του δράκοντος (των δέκα βασιλέων). Το προφητικό πλαίσιο που χρησιμοποιείται από το Future for America βασίζεται στις τρεις δυνάμεις που οδηγούν τον κόσμο στον Αρμαγεδδώνα.

Οι δύο μάρτυρες της Βαβέλ και της Βαβυλώνας προσδιορίζουν τα προφητικά χαρακτηριστικά της σύγχρονης Βαβυλώνας. Αυτοί οι δύο μάρτυρες μιλούν για την αλαζονεία ενός παπικού ηγέτη, ο οποίος ομολογεί ότι είναι Χριστιανός και κάθεται στον ναό του Θεού, και ανακηρύσσει τον εαυτό του Θεό. Αυτοί οι δύο μάρτυρες προσδιορίζουν επίσης την τελική του πτώση. Η αυτοεξύψωση και η τελική πτώση του πάπα, όπως παριστάνονται στις τρεις εκδηλώσεις της Βαβυλώνας, είναι εκείνες που θεμελιώνουν το όραμα της προφητικής ιστορίας.

Και ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις πολλοὶ θέλουσιν ἐπανασταθῆ κατὰ τοῦ βασιλέως τοῦ νότου· καὶ οἱ ληστὰι τοῦ λαοῦ σου θέλουσιν ὑψωθῆ διὰ νὰ στηρίξωσι τὴν ὄρασιν· ἀλλὰ θέλουσι πέσει.
Δανιήλ 11:14.

Θα συνεχίσουμε την εξέτασή μας των τριών εκδηλώσεων της Βαβυλώνας στο επόμενο άρθρο.

Και ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν· Εξέλθετε ἐξ αὐτῆς, λαέ μου, διὰ να μη συγκοινωνήσητε εἰς τὰς ἀμαρτίας αὐτῆς, καὶ διὰ να μη λάβητε ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς. Διότι αἱ ἀμαρτίαι αὐτῆς ἐφθασαν ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὁ Θεὸς ἐνεθυμήθη τὰς ἀδικίας αὐτῆς. Ἀποδώσατε εἰς αὐτὴν καθὼς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκεν εἰς ἐσάς, καὶ διπλασιάσατε εἰς αὐτὴν διπλά κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς· ἐν τῷ ποτηρίῳ τοῦ οὐρανοῦ ἐγέμισε, γεμίσατε εἰς αὐτὴν διπλὸν. Ὅσον ἐδόξασε ἑαυτὴν καὶ ἐζήσῃ ἐν τρυφῇ, τοσούτον βασανισμὸν καὶ πένθος δότε εἰς αὐτὴν· διότι λέγει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς· Κάθημαι βασίλισσα, καὶ χήρα δὲν εἶμαι, καὶ πένθος δὲν θέλω ἰδεῖ. Διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ θέλουσιν ελθεῖν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ πείνα· καὶ θέλει κατακαυθῆ ὀλοσχερῶς ἐν πυρὶ· διότι ἰσχυρὸς εἶναι Κύριος ὁ Θεὸς ὁ κρίνων αὐτήν.
Αποκάλυψις 18:4–8.